

Clasa a VII-a

Pregătește-te de lectură!

1. Privește cu atenție cele trei imagini date și pentru fiecare numește o stare sufletească.

2. Prezintă-ți oral trăirile legate de imaginea care ți-a plăcut cel mai mult.

Invitație la lectură

Și era ploaie cu senin ...

Mihai Eminescu

Și era ploaie cu senin
 Senin cu ploaie,
 Salcâmii ramurile-nclin
 Și le îndoiaie

Acuma toți ei înfloresc
 De primăvară
 Și-un dulce miros răspândesc
 În dalba* sară.

Un mândru soare scânteind
 Pe bolta-albastră
 El bate ploaia șiroind
 Pe-a ta fereastră.

Și-n haină albă tu apari
 Cu pasuri line
 Și numai ochii tăi cei mari
 Privesc la mine.

Atât de dulce și de plin
 C-așa văpaie
 Ah, era ploaie cu senin
 Senin cu ploaie.

*dalb, -ă, dalbi, -e, adj. (Rar) 1. Alb, curat, imaculat. ♦ Fig. Neprihănit; gingaș, grațios. 2. Luminos, limpede; strălucitor. 3. Atrăgător, minunat. – de + alb.

Clasa a VIII-a

Pregătește-te de lectură!

- Transcrie, în caiet, cadranul dat și completează-l cu răspunsurile la următoarele cerințe:
 - Notează câte un cuvânt-cheie sau un element grafic care reprezintă starea sufletească pe care ți-o trezește fiecare anotimp.
 - Asociază fiecărui anotimp câte o culoare și câte un sunet caracteristic.
 - Imaginează-ți că fiecare anotimp îți poate îndeplini câte o dorință. Care ar fi acestea?
- Prezintă, în fața clasei, cadranul realizat, motivându-ți opțiunile.
- Realizați un poster al clasei în care să centralizați cele mai interesante răspunsuri.

Primăvara

Vara

Toamna

Iarna

Invitație la lectură

Cântec

Ana Blandiana

Lasă-mi, toamnă, pomii verzi,
Uite, ochii mei ți-i dau.
Ieri spre seară-n vântul galben
Arborii-n genunchi plângeau.

Lasă-mi, toamnă, cerul lin,
Fulgeră-mi pe frunte mie.
Astă-noapte zarea-n iarbă
Încearcă să se sfășie.

Lasă-mi, toamnă, ziua, nu mai
Plânge-n soare fum.
Înserează-mă pe mine,
Mă-nserez oricum.

Lasă, toamnă,-n aer păsări,
Pașii mei alungă-mi-i.
Dimineața bolta scurse
Urlete de ciocârlii.

Lasă-mi, toamnă, iarba, lasă-mi
Fructele și lasă
Urșii neadormiți, berzele neduse,
Ora luminoasă.

Știi că...?

Alegoria este o figură de stil care permite descrierea unei idei abstracte, în urma unui transfer semantic. Prin intermediul alegoriei, se stabilesc legături între semnificațiile faptelor și ale evenimentelor, nu între trăsăturile lor exterioare. Această figură de stil concretizează, de obicei, idei generale (prietenia, iubirea etc.), dându-le o formă sensibilă. Alegoria se aseamănă cu metafora, comparația și personificarea. Spre deosebire de fiecare dintre cele trei figuri de stil amintite, alegoria presupune o construcție amplă, însă fiecare element component al alegoriei poate fi citit simultan, cu sens propriu și cu sens figurat. Alegoria se întâlnește foarte des în fabule, basme și legende.

„Părea că printre nouri s-a fost deschis o poartă,
Prin care trece albă regina nopții moartă.
O, dormi, o, dormi în pace printre făclii o mie
Și în mormânt albastru și-n pânze argintie,

În mausoleu-ți mândru, al cerurilor arc,
Tu adorat și dulce al nopților monarc!”

Mihai Eminescu, *Melancolie*

Exemplu de interpretare: Este o alegorie a ritualului de înmormântare, care se focalizează pe imaginea reginei nopții, suprapusă descrierii explicite a peisajului nocturn. (cf. *Dicționarului de științe ale limbii*)

„Majd az édes álom pillangó képében
Elvetődött arra tarka köntösében,
De nem mert szemére szállni még sokáig,
Szinte a pirosuló hajnal hasadtáig.
Mert félt a szunyogtól, félt a szúrós nádtól,
Jobban a nádasnak csörtető vadától,
Félt az üldözőknek távoli zajától,
De legis-legjobban Toldi nagy bajától.”

Arany János, *Toldi*

Exemplu de interpretare: Visul apare sub forma unui fluture care nu are curajul să se așeze pe cel care doarme. Zborul agitat al fluturelui oglindește starea de agitație a lui Toldi. Descrierea tânărului și a naturii se suprapune transmiterii stărilor sufletești.

Pregătește-te de lectură!

În mitologia greacă, apar două personificări ale timpului:

a. Zeul primordial **Cronos** care avea corp de șarpe și trei capete: unul de om, unul de taur și unul de leu;

b. Titanul **Cronos** de care se leagă sentimentul duratei. El devorează pe măsură ce dă naștere, distrugându-și propriile creații.

Cum explici aceste reprezentări ale timpului? Propune o altă variantă.

Invitație la lectură

Mică scrisoare ~~întrebare~~ către prieteni, despre
timpul din ~~spațiu~~ ~~lume~~ noi

Dumitru Cornel Vilcu

Dragilor,
de fiecare dată când mă gândesc la spațiu și timp (sau când cineva discută, în preajma mea, despre ele), îmi vin în minte **trei momente** din, pentru mine personal, cel mai mare-și-bun roman dintre câte am citit în acești 55 de ani ai vieții. E vorba despre *Muntele vrăjtit* al lui Mann*, iar primul moment e chiar cel, introductiv, în care naratorul spune că, de fapt, întreaga carte tocmai cu problemele timpului se ocupă:

M[omentul] 1: timpul e strâns legat de evenimentele pe care le conține

„Oare timpul însuși poate fi povestit, ca atare, în sine și pentru sine? Nu, iar o asemenea încercare ar fi, într-adevăr, nebunească. Un om cu mintea sănătoasă nu va lua niciodată drept o povestire ceva în care se spune: «Timpul trece, timpul se scurge, timpul se revarsă...» și așa mai departe. Ar fi aproape ca și cum te-ar apuca sminteala să îți o oră întreagă una și aceeași notă muzicală, sau același acord – și ai avea pretenția că faci muzică /...//. De fapt, n-am formulat întrebarea dacă e posibil să povestești timpul decât pentru a avea prilejul să mărturisim că tocmai acesta este scopul ce ni l-am propus de-a lungul povestirii de față.”

Vă citez, în continuare, cel de-al doilea moment, în care protagonistul romanului meditează „asupra” timpului în vreme ce-și privește propriul ceasornic de buzunar, foarte prețios pentru el – fiindcă e un dar primit de la bunicul său:

M 2: timpul ceasurilor curge constant; el nu are momente speciale, privilegiate

„Hans Castorp își ațintea ochii pe el ca măcar un singur minut să-l oprească sau măcar să-l întârzie, de parcă ar fi vrut să prindă timpul de coadă. Micul ac, însă, își urma cu pași sălțați cărarea, fără să-i pese de cifrele la care ajungea, pe care le atingea în treacăt și sărea peste ele lăsându-le în urmă, tot mai în urmă, luând goana mereu de la capăt și mereu ajungând să o pornească din nou. Îi erau complet indiferente scopurile, segmentele, jaloanele. Ar fi trebuit să se oprească, o clipă măcar, la 60, sau cel puțin să facă un semn oarecare că în acest loc s-a încheiat ceva. Dar după modul cum se străduia să treacă peste și dincolo, exact la fel ca și peste cea mai mică linie necifrată, îți dădea seama că pentru el toate cifrele și subdiviziunile din drum nu aveau alt rol decât să fie doborâte și depășite și că rostul lui era numai să gonească, să gonească mereu... și atunci, Hans Castorp își vâră ceasul în buzunarul de la vestă și lăsa timpul în voia lui.”

ELEMENTE DE CONSTRUCȚIE A COMUNICĂRII

Descoperă!

Clasele V-VII

Lucrați în perechi

Citiți următorul fragment și observați cuvintele subliniate/îngroșate:

„Multora li se păruse de necrezut că o fetiță așa de mică, aflată încă la vârsta acadelor, putea fi în stare de o asemenea grozăvie: să dea timpul înainte. Dar până la urmă, ce anume nu le convenise? «Trăim în secolul vitezei», spunea apăsător Domnișoara Poimâine, pe insula ei plutoare. «Lucrurile se desfășoară acum mult mai repede. Treaba voastră dacă nu vreți să țineți pasul cu ele! Demodaților! Da, mai ales tu, Doamnă Ieri, cu șalul tău caraghios și cu dulapul tău care miroase a levănțică! Și cu ritualul tău învechit de-a bea ceai cu prietenile și de-a depăna povești de-acum o mie de ani! Ziua în care niște soldați s-au ascuns în burta unui cal gigantic și au bătut la poarta unei cetăți.»”

Adina Rosetti, *Cronicile Domnișoarei Poimâine. Vremea Vrăjitoarei Niciodată*

1. Asociați fiecare termen din listă: *căluț-de-mare, prietenos, ziulică, a se împrieteni, zilnic, cal-putere* cu unul dintre cuvintele scrise cu roșu, motivând asocierea realizată.

2. Căutați, pe dexonline.ro, cuvintele subliniate, identificând modul lor de formare.

Observați exemplul:

FETIȚĂ, *fetite*, s. f. Diminutiv al lui *fată*; fată mică, fată tânără; fetișoară, fetică. ♦ Fiică tânără (în raport cu părinții ei). – *Fată* + suf. -iță.

www.dexonline.ro

3. Transcrieți cuvintele de bază de la care s-au format cuvintele subliniate.

4. Prin ce diferă cuvintele subliniate de cuvintele de bază identificate de tine la exercițiul anterior? Explică cum crezi că s-au format aceste cuvinte.

5. Precizați două cuvinte care aparțin vocabularului fundamental.

Să aflăm!/Să recapitulăm!

Clasele V-VII

Vocabularul (lexicul) este format din totalitatea cuvintelor care au existat sau există într-o limbă.

Vocabularul limbii române se împarte în:

A. Vocabularul fundamental cuprinde aproximativ 1500 de cuvinte, cunoscute de toți vorbitorii: cuvinte care denumesc nume de obiecte, acțiuni indispensabile desfășurării vieții sociale, numele unor băuturi și alimente, părți ale corpului, grade de rudenie, animale și plante, numele zilelor săptămânii, lunilor, anotimpurilor, pronume, numerale etc.

B. Masa vocabularului cuprinde aproximativ 90 % din cuvintele limbii: arhaisme, regionalisme, neologisme, termeni tehnici și științifici etc.

În interiorul limbii române, sunt utilizate procedee pentru a se obține cuvinte noi din elemente existente în limbă. Mijloacele de îmbogățire a vocabularului sunt:

1. **interne** – prin producerea unor modificări în interiorul limbii: **derivarea**, **compunerea** și **conversiunea**;
2. **externe** – prin preluarea unor cuvinte din limbile moderne: **împrumutul**.

Clasa a VII-a

Pregătește-te de lectură!

1. Lucrați în perechi! Redactați un text narativ ficțional de 70 - 80 de cuvinte.

Veți avea în vedere:

- construirea primelor două etape ale acțiunii: situația inițială și cauza acțiunii;
- includerea următoarelor sintagme: *o altă lume; aventură; căluț de lemn; locomotive, bărci cu pânze;*

Veți da un titlu potrivit textului creat de voi.

2. Citiți, în fața colegilor, textele produse.

3. Discutați, la nivelul clasei, textele prezentate și alegeți personajul care v-a impresionat cel mai mult.

Invitație la lectură

35 mai

Enrich Kastner

În spatele castelului de unde plecaseră se așternea o pădure de jucării. [...]

Într-o poiană scâldată de soare păștea o cireadă de căluți de lemn. Iar pe un pârâu auriu pluteau grațioase bărci cu pânze. În desișul de lângă pârâu creșteau acadele. Pe o creangă stăteau doi papagali și frunzăreau o carte cu poze; deodată izbucniră într-un hohot de râs atât de furtunos, că le căzu cartea din pom.

Konrad voi să descălece ca să ridice volumul. Dar unchiul Ringelhuth îl reținu.

— Stai locului, neastâmpăratule! porunci el. Trebuie să ajungem la destinație!

Goniră deci mai departe, fără oprire. Calul declară că rulmenții roților i s-au înroșit de la atâta alergătură. Dar era, firește, o exagerare.

De-a lungul șanțului de la marginea drumului huruiau trenulețe de copii. Uneori țacănea câte un macaz. Atunci locomotivele fluierau și trenurile intrau în pădure, deasupra căreia pluteau balonașe colorate. [...]

Ringelhuth și Konrad se dădură jos de pe cal și-și aruncară ochii împrejur. Se aflau în fața unei clădiri uriașe, zugrăvite cu personaje din basme. Iar la ferestre, o sumedenie de copii priveau afară și-și fluturau mâinile.

— Trebuie să fie vreo tabără școlară, își dădu cu părerea unchiul.

— Da' de unde! Făcu Konrad. Nu vezi ce scrie acolo? Și citi cu glas tare inscripția de pe poarta clădirii:

Lumea Anapoda!
Intrarea permisă numai copiilor

— Poftim! exclamă Konrad. Iată încă o dovadă care vă demonstrează ce noroc aveți cu mine!

Se umflă în pene, o luă înaintea și intră cel dintâi în casă. Aici dădură peste un fel de birou. În spatele barei de la intrare se afla un băiețel drăguț care dădu mâna cu Konrad și-l întrebă pe cine aduce.

— Un cal care aleargă grozav pe roțile, răspunse Konrad, și pe unchiul meu. E farmacist și se numește Ringelhuth. [...]

[...] Dar în aceeași clipă năvăli în încăperea o ceată de copii și cât ai clipi îl împinse pe unchiul Ringelhuth printr-o ușă pe care scria: „Numai pentru adulți”.

— Ce înseamnă asta? se neliniști Konrad. Noi trebuie să ajungem la Marea Sudului!

— Mai târziu, mai târziu! i-o tăie băiatul de la intrare.

Apoi îi luă datele personale. După aceea Konrad și calul fură expediați pe altă ușă.

Clasa a VIII-a

Pregătește-te de lectură!

Scrive o pagină de jurnal în care prezinți o situație/o întâmplare în care ai aflat/ descoperit ceva surprinzător despre tine.

Le poți împărtăși colegilor această experiență de autocunoaștere.

Invitație la lectură*O dimineață cât toate anotimpurile*

Horea Poenar

Un text de Horea Poenar pornind de la câteva haikuuri de Matsuo Bashō, Shida Yaha, Yosa Buson și Hon'inbō Shūsai

*Vântul de iarnă suflă
Ochii pisicilor
Clipesc.*

„Vezi, cu cât e mai puțin limbaj, cu atât putem ajunge mai aproape la esența lucrurilor. Senzația de iarnă, gestația* realului, atunci când totul e concis, când cuvintele nu fac decât să taie în vizibil un adevăr pe care să-l vezi, prin care să umbli.” Mâna lui umblă prin aer, gesturile prind parcă bucăți de vizibil și le dau apoi drumul de parcă ne-am juca de-a realitatea într-un decor de teatru sau în fața unei camere de cinema.

Nu e iarnă, spune ea care citește paginile în biblioteca școlii, pe masa de lângă fereastră unde lumina ajunge după ce se pierde și se regăsește mai întâi în coroana vastă a copacilor de afară. E mai, în curând va veni vacanța, voi fi fericită de cum vom pleca la bunici, acolo unde sunt pisicile mele, mă voi juca în grădină cu ele și lenea lor mă va face să cred că vara va fi fără sfârșit. Ea e elevă în clasa a opta, are ochii verzi și părul negru, are note mari la toate materiile și îi place să deseneze.

*Culcat
Văd norii care trec.
Cameră de vară.*

„Vezi, ajunge să citești despre apa dintr-un izvor și să-ți fie deodată sete, ajunge să auzi numele unor fructe, mai ales cele pe care le știi, de care memoria ta e plină și să le simți mirosul de parcă ar izbucni brusc din pagină.” Din nou mâna lui umblă, de data aceasta

cu palma desfăcută gata să culegă cireșele de pe creangă sau degetele să înconjoare forma perfectă a unui măr.

Ea însă desenează acum, aproape neatentă

că o face în caietul de teme, sunt fructele din grădina bunicilor, într-o zi îi va aduce profesoarei în dar câteva, vedeți cât sunt de fragede, vedeți, asta e pentru mine bucuria copilăriei. Desenează-le, Aura, tu ai un talent și trebuie să te ridici la înălțimea a ceea ce ți-a fost dat, altfel talentul se va risipi. Căci, dacă nu o vei face, atunci ar fi meritat poate ca talentul să fie dat altcuiva.

*Câinele latră
Poate după un hoț
Perii sunt în floare.*

„Vezi, cât respect pentru spațiu, pentru importanța fiecărui lucru mărunț, a fiecărei vieți, a fiecărui moment. Poezia e ca o memorie din care nimic nu se pierde pentru că totul e important, mai ales ceea ce uiți sau chiar nu vezi în graba zilelor.” Mâna lui nu se mișcă acum, nu vrea poate să tulbure nici măcar consistența aerului pe care-l văd în raza de lumină în care plutesc particulele de praf ce s-au ridicat de pe masa dintre noi sau din cărțile din care îmi citește. Așa cum îi văd pe ceilalți, așteptând ca interviul să se încheie, să-și strângă aparatul de filmat și să mergem spre gară ca să ne întoarcem acasă unde voi nota în jurnal toate acestea.

Eram sigură că ei citesc, spune Aura, altcineva a scris cu siguranță aceste poeme. Ea zâmbește și desenează din nou, dar florile ei sunt de cireș, își scoate din penar creioanele colorate și pagina începe să strălu-

„Toate poveștile încep cu *a fost odată*. Povestea noastră își propune să vorbească numai despre ceea ce a fost odată. Și tu ai fost mic odată și abia dacă puteai să ajungi la mâna mamei stând în picioare. Îți amintești? Dacă vrei, poți să spui o poveste care să înceapă așa: *A fost odată un băiețel sau o fetiță și băiețelul acela sau fetița aceea eram chiar eu*. Și a mai fost odată când erai doar un copil mic în scutece. Nu îți mai amintești de asta, dar știi că așa e. Tata și mama au fost și ei mici odată. Bunicul și bunica la fel. Asta a fost mai demult. Dar și lucrul acesta îl știi. Adesea, spunem despre ei că sunt bătrâni. Dar și ei au avut bunici care la rândul lor au putut spune: *a fost odată*. Și tot așa, pe măsură ce mergem mai înapoi în timp. Înainte de fiecare *a fost odată* stă un alt *a fost odată*. Ai stat vreodată între două oglinzi? Să încerci! O să vezi nenumărate oglinzi, mai departe și tot mai departe, din ce în ce mai mici și mai neclare, dar niciuna dintre aceste oglinzi nu e ultima. Chiar și acolo unde nu se mai vede nicio oglindă, încă se mai găsește loc pentru multe altele. Sunt acolo jos, în depărtare. Și tu știi asta. Așa stau lucrurile și cu *a fost odată* al nostru. Nu ne putem imagina că are vreun sfârșit. Bunicul bunicului bunicului bunicului – și uite așa, te ia amețea. Dar dacă o mai spui încă o dată fără grabă o să-ți poți imagina un alt bunic. Și încă unul, și încă unul. Așa ajungi repede în vechime și apoi în timpurile străvechi. Tot mai departe în trecut, ca și în cazul oglinzilor. Dar nu vei ajunge niciodată la începutul începutului. Pentru că dincolo de fiecare început mai există un *a fost odată*. Of! e ca o prăpastie fără fund! Nu te-a luat amețea privind atât timp înapoi? Mda, și pe mine! De aceea o să aruncăm o hârtie aprinsă în această prăpastie fără fund. O să cadă încet, din ce în ce mai adânc. Și în cădere hârtia va lumina pereții prăpastiei. O vezi acolo jos? Merge tot mai în adâncime și acum s-a îndepărtat atât de mult, încât arată ca o mică stea în abisul întunecat; se face din ce în ce mai mică, până când nu o mai poți vedea deloc. Așa se întâmplă și cu memoria. Luminăm cu ajutorul ei în adâncul trecutului.”

după Leonie Gombrich, *O scurtă istorie a lumii*

1. Transcrie din text un indice spațial și unul temporal. 4 puncte
 2. Precizează doi termeni care aparțin câmpului lexico-semantic al familiei. 4 puncte
 3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul-suport: 6 puncte
 Povestea își propune să vorbească despre:

a. ce a fost	c. ce este
b. ce ar putea fi	d. ce va fi
 - Trecutul poate fi descoperit cu ajutorul:

a. hârtiei	c. memoriei
b. luminii	d. oglinzii
 4. Explică, în unu – trei enunțuri, un motiv pentru care nu vei ajunge niciodată la începutul începutului, valorificând textul-suport. 8 puncte
 5. Numește câte două adverbe din următoarele tipuri: de timp, de loc, de mod și relative. 8 puncte
 6. Pune adverbul din secvența *O să vezi nenumărate oglinzi, mai departe* la un alt grad de comparație, pe care îl vei preciza. 8 puncte
 7. Formulează două enunțuri cu două interjecții selectate din textul-suport. 8 puncte
 8. Precizează funcțiile sintactice ale adverbilor din enunțurile următoare: 10 puncte

a. Fetița mergea înainte fără să privească pe cineva.	d. Și bunicul a fost copil cândva.
b. Se gândea serios la copilăria fericită.	e. Imaginile de atunci îl prezintă într-un costum de ofițer.
c. Bunicul a înfruntat vitejește toate greutățile.	
 9. Formulează două întrebări pe care i le-ai adresa bunicului despre copilărie, folosind un *adverb interogativ* și un *adverb nehotărât*, pe care le vei sublinia. 10 puncte
 10. Alcătuieste un text argumentativ de 80 - 100 de cuvinte despre importanța memoriei în descoperirea trecutului. 14 puncte
- Notă! Pentru redactarea întregii lucrări se acordă 10 puncte (așezare în pagină, lizibilitate – 2 puncte, ortografie – 3 puncte, punctuație – 3 puncte, registrul de comunicare, claritatea, coerența – 2 puncte)

Se acordă **10 puncte** din oficiu.

Exersează!

Clasa a VIII-a

1. Transcrie din următoarele enunțuri cuvintele sau construcțiile asociate ideii de număr:

- Se vor întâlni de trei ori pentru a realiza proiectul.
- Tuspatru vor contribui cu câte un sfert din conținutul științific.
- Doi dintre ei vor alege textele pentru jumătate dintre slide-uri.
- Cel de-al treilea va contribui cu alegerea a câte două imagini pentru fiecare slide.
- Ultimul va avea aport dublu, deoarece va alege modul tranziției slide-urilor și va adăuga muzica.

2. Completează următoarele enunțuri transcrise în caiet, cu tipurile de numeral cerute în paranteze:

- Elevii vor merge pe stradă(distributiv)
- Din afacerea cu lavandă se câștigă.....(multiplicativ)
- au ales să participe la concurs. (colectiv)
- răspuns a fost cel corect. (ordinal)
- Pentru o mai bună alegere, gândiți-vă.....(adverbial)
- dintre elevi au absentat din motive medicale. (fracționar)

3. **Joc!** Pregătiți bilețele pe care să notați numerele cardinale de la unu la zece și amestecați-le într-un bol. Un elev extrage un bilețel și apoi numește un coleg care să formeze cuvinte sau construcții asociate cu numerele, pornind de la numeralul cardinal indicat.

4. Notează cu Adevărat (A) sau Fals (F) fiecare dintre afirmațiile următoare. În cazul afirmațiilor false, menționează varianta corectă:

- În propoziția *Le-a răspuns amândurora*, există un colectiv care se poate înlocui cu un pronume.
 - În propoziția *Au intrat în sala de sport câte doi*, există un distributiv care determină un verb.
 - În propoziția *În ziua examenului vor face efort triplu*, există un multiplicativ care determină verbul.
 - În propoziția *Le-a amintit regulile de două ori*, există un adverbial care determină substantivul regulile.
 - În propoziția *O treime dintre elevi au avut nevoie de medic*, există un fracționar.
5. Imaginează-ți că ești comentator sportiv, la un post de radio renumit. Scrie un text de minimum 100 de cuvinte, în care să prezinți o competiție sportivă (fotbal, baschet, dans sportiv etc.), folosind diverse forme de numeral sau de construcții cu numere pe care le-ai studiat.

Descoperă!

Clasele V-VII

Adverbul

1. Priviți imaginea cu programarea din calendar și completați enunțurile, conform modelului.

Ieri a fost

Azi este

Măine va fi

2. Ce arată cuvintele scrise îngroșat?

3. Prezintă, într-un text de 30 – 40 de cuvinte, contextul spațio-temporal, pornind de la imaginea alăturată.

Azi este 17 mai.

